

ലോകം കണ്ടതിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതവും, മാനവരിൽ മഹാനതയും മായ മുഹമ്മദ്(ﷺ)യെ സംബന്ധിച്ച് അറിയലും മനസ്സിലാക്കലും ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ബാധ്യതയാണ്. കാരണം ലോകത്തെ സകലസത്യത്തിലേക്കും, സർവ്വ നന്മകളിലേക്കും നയിക്കുവാനായി ലോകരക്ഷിതാവ് പറഞ്ഞു ചു അവസാന പ്രവാചകനാണ് മുഹമ്മദ്(ﷺ). ലോകത്തിനനുഗ്രഹമായി നിയോഗിതനായ അവസാന ദൈവികദൂതൻ. അവസാന നാൾ വരെയുള്ള മുഴുവൻ മനുഷ്യരും പിൻപറ്റേണ്ട റസൂൽ. ഈ പ്രവാചകനെ അറിയലും, മനസ്സിലാക്കലും, പിൻപറ്റലും ലോകത്ത് ലഭിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹമാണ്, അതിന്വേണ്ടി ചിലവഴിക്കുന്ന സമയം അനുഗ്രഹിതവുമാണ്.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ പരമ്പര:

അദ്നാനിന്റെ മകൻ മഅദിന്റെ മകൻ നിസാറിന്റെ മകൻ മുളറിന്റെ മകൻ ഇല്ലാസിന്റെ മകൻ മുദ്രിക്കിന്റെ മകൻ ഖുസൈമയുടെ മകൻ കിനാനയുടെ മകൻ നളീറിന്റെ മകൻ മാലിക്ന്റെ മകൻ ഹി അറിന്റെ മകൻ ഗ്വാലിബിന്റെ മകൻ ലുഹൈന്റെ മകൻ കഅബിന്റെ മകൻ മുരീറയുടെ മകൻ കിലാബിന്റെ മകൻ ഖുസൈന്റെ മകൻ അബ്ദുമാനാഹിന്റെ മകൻ ഹാഷിമിന്റെ മകൻ അബ്ദുൽ മുത്തലിബിന്റെ മകൻ അബ്ദുല്ലായുടെ പുത്രനാണ് ഖാസിമിന്റെ പിതാവായ മുഹമ്മദ്(ﷺ). പണ്ഡിതന്മാർ യോജിച്ച പ്രവാചക പരമ്പരയാണ് ഇത്. അതുപോലെ അദ്നാൻ ഇസ്മായീൽ(ﷺ)ന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ പെട്ടതാണെന്നും സ്മിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ പേരുകൾ:

പ്രവാചകൻ(ﷺ)ക്ക് അനവധി നാമങ്ങളുണ്ടെന്ന് ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ജുബൈർബ്നു മുത്ഇം(ﷺ) നിന്ന്: പ്രവാചകൻ(ﷺ)യിൽ നിന്ന് ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി: “തീർച്ചയായും എനിക്ക് കുറേ നാമങ്ങളുണ്ട്, ഞാൻ മുഹമ്മദാണ്, ഞാൻ അഹ്മദാണ്, ഞാൻ അവിശ്വാസത്തെ മാച്ച് കളയുന്ന അൽമാഹി (മാച്ച് കളയുന്നവൻ)യാണ്, എന്റെ കാലിന് ചുറ്റും ജനങ്ങളെ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുന്ന അൽ ഹാശിറാണ് ഞാൻ, ശേഷം ആരും വരാതില്ലാത്ത അവസാനത്തെയാളും (പ്രവാചകൻ) ഞാനാകുന്നു” (ബുഖാരി, മുസ്ലിം) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നമുക്ക് കാണാം: അബൂമുസൽ അൾഅരി(ﷺ)യിൽ നിന്നും നിവേദനം: പ്രവാചകൻ(ﷺ) സ്വയം തന്നെ ചില നാമങ്ങൾ എനിക്കുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങളോട് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു: “ഞാൻ മുഹമ്മദാണ്, അഹ്മദാണ്, മുഖഫ്ഫാ (കൂടുതൽ ജനങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്ന ദൂതൻ)യാണ്, അൽ ഹാശിറാണ്, തൗബയുടെ ദൂതനാണ്, കാര്യം ഞങ്ങളുടെ ദൂതനാണ്” (മുസ്ലിം)

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ പരമ്പരയുടെ പരിശുദ്ധത:

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ കുടുംബ പരമ്പര പരിശുദ്ധിയുള്ളതാണ്, അതിൽ വ്യഭിചാരത്തിന്റെയോ, ചീത്ത പ്രവർത്തനത്തിന്റേയോ ആയ യാതൊരു അംശവും ഇല്ല തന്നെ. അല്ലാഹു തിരുമേനിയുടെ പരമ്പരയെ സുരക്ഷിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ഹദീസ് ശ്രദ്ധിക്കുക: വാമിദ്ബ്നു അസ്ഖഹി(ﷺ)ൽ നിന്ന്: പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറയുന്നതായി കേട്ടു: “ഉന്നതവും പ്രതാപവാനുമായ അല്ലാഹു ഇസ്മായീൽ(ﷺ)നെ ഇബ്രാഹിമിന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ നിന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്തു, ഇസ്മായീൽ(ﷺ)ന്റെ സന്താനപരമ്പരയിൽ നിന്നും കിനാനയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, കിനാനയുടെ സന്താന പരമ്പരയിൽ നിന്ന് ഖുസൈരികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, ഖുസൈരികളിൽ നിന്ന് ബനുഹാഷിമിനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു, ബനുഹാഷിമിൽ നിന്നാണ് എന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്” (മുസ്ലിം) അബൂസുഫ്യാനോട് ഹിർഖൽ രാജാവ് പ്രവാചക

ൻ(ﷺ)യുടെ കുടുംബ പരമ്പരയെ സംബന്ധിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ അബൂസുഫ്യാൻ പറയുകയുണ്ടായി: “അവൻ ഞങ്ങളിൽ ഉന്നത കുടുംബ പരമ്പരയുള്ളവനാകുന്നു, അപ്പോൾ ഹിർഖൽ പറഞ്ഞു: അപ്രകാരം തന്നെയാണ് പ്രവാചകന്മാർ നിയോഗിക്കപ്പെടുക അവരുടെ പരമ്പരയിൽ നിന്ന് തന്നെയാണ്” (ബുഖാരി)

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ ജനനം:

റബീഉൽ അവ്വലിലെ തിങ്കളഴ്ച ദിവസമാണ് ജനിച്ചത്, റബീഉൽ അവ്വൽ രണ്ടിനാണെന്നും, എട്ടിനാണെന്നും, പത്തിനാണെന്നും, പന്ത്രണ്ടിനാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇമ്മം ഇബ്നുകഥീർ പറയുന്നത്: തിരുമേനി(ﷺ) ആനക്കലഹ വർഷമാണ് ജനിച്ചതെന്നാണ് സ്മിരിക്കപ്പെട്ടതും, ശരിയായതുമായ അഭിപ്രായം. ഇത് തന്നെയാണ് ഇമ്മം ബുഖാരിയുടെ ഉസ്തദായ ഇബ്രാഹിമിബ്നു മുൻദിറുൽ ഇസാമിയും, ഖലീഫബ്നു ഖയ്യാതും പറയുന്നത്. മാതാവ് ആമിന പറയുന്നത് പ്രവാചകനെ ഗർഭം ചുമന്ന വേളയിൽ ഭാരമുള്ളതായിട്ടെനിക്കത് അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നില്ലായെന്നും, പ്രസവിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ഒരു പ്രകാശം പുറപ്പെടുകയും അത് കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്ര പണ്ഡിതന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരു ഹദീസ് നാം ശ്രദ്ധിക്കുക: ഇർബാളബ്നുസാരിയ സുലമി(ﷺ) നിന്നും നിവേദനം: അദ്ദേഹം പറയുന്നു: പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു: “സുരക്ഷിത ഫലകമായ ലൗഹുൽ മഹ്മൂദിൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാനനാകുന്നു, തീർച്ചയായും അവസാനത്തെ പ്രവാചകനുമാണ്, തീർച്ചയായും ആദം (അല്ലാഹു ആദമിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്) മണ്ണിൽ കൂടി കലർന്നിരുന്നു, ഇതിന്റെ വിശദീകരണം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞ് തരാം: എന്റെ പിതാവ് ഇബ്രാഹിമിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും, ഈസാനബി തന്റെ ജനങ്ങളോട് അറിയിച്ച സന്തോഷ വാർത്തയും, തനിക്ക് നിന്നും പറഞ്ഞുപ്രകാശത്താൽ ശാമിലെ കൊട്ടാരങ്ങളെ പ്രകാശപൂരിതമാക്കിയത് ദർശിച്ച എന്റെ ഉമ്മയുടെ സ്വപ്നവുമായാണ് അത്” (അഹ്മദി, ത്വബറാനി). പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ പിതാവ് തിരുമേനിയുടെ ജനനത്തിന് മുമ്പ് തന്നെ ഇഹലോകവാസം വെടിയുകയുണ്ടായി.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ മുലകുടി:

അബൂലഹബിന്റെ അടിമയായിരുന്ന ‘മുവൈബ്’ കുറച്ച് ദിവസം തിരുമേനി(ﷺ)ക്ക് മുലകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. പിന്നീട് ബനുസഅദ് ഗോത്രത്തിലേക്ക് മുലകുടിക്കുവാനായി തിരുമേനിയെ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി, അങ്ങിനെ ‘ഹലീമാ സഅദിയ്യയെന്ന് പറയുന്ന സ്ത്രീ പ്രവാചകനെ മുലയൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ഏകദേശം നാല് വർഷത്തോളം തിരുമേനി(ﷺ) സഅദ് ഗോത്രത്തിൽ ഹലീമയുടെ കൂടെ കഴിഞ്ഞു. അവിടെ വെച്ച് തന്നെയാണ് പ്രവാചകൻ(ﷺ)ന്റെ ഹൃദയം പിളർത്തിയ സംഭവവും ഉണ്ടായത്. അതുമുഖനെ പിശാചിനുണ്ടായിരുന്ന ഭാഗത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവത്തോടെ ഹലീമ കുട്ടിയെ മാതാവായ ആമിനയെ ഏൽപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. മക്കയിലേക്ക് മടങ്ങുന്ന വഴിയിൽ ‘അബവാഅ്’ എന്ന് പറയുന്ന സ്ഥലത്ത് വെച്ച് മാതാവ് ആമിന മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അന്ന് തിരുമേനിക്ക് ആറ് വയസ്സായിരുന്നു. മക്കാ വിജയത്തിനായി തിരുമേനി(ﷺ) മക്കയിലേക്കുള്ള യാത്രക്കിടയിൽ ‘അബവാഅ്’ എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ തന്റെ റബ്ബിനോട് ഉമ്മയുടെ ഖബർ സന്ദർശിക്കുവാൻ അനുവാദം ചോദിക്കുകയും, അനുവാദം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ അവിടെ ചെന്ന് പ്രവാചകൻ(ﷺ) കരയുകയും, ചുറ്റു ഭാഗത്തു മുളളവരും കരയുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം ഹദീസുകളിൽ നമുക്ക് ഇങ്ങനെ കാണാവുന്നതാണ്:

അബൂഹുറൈറ(ﷺ)വിൽ നിന്ന് നിവേദനം: പ്രവാചകൻ(ﷺ) തന്റെ ഉമ്മയുടെ ഖബർ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി, തിരുമേനി കരയുകയും, അദ്ദേഹത്തിന് ചുറ്റുമുള്ളവരെ അത് കരയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: “എന്റെ ഉമ്മക്ക്വേണ്ടി ഇസ്രീൽഹാർ നടത്തുവാനായി എന്റെ രക്ഷിതാവിനോട് ഞാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു, പക്ഷേ, അല്ലാഹു അതിന് അനുവാദം നൽകുകയുണ്ടായില്ല, ഞാൻ ഉമ്മയുടെ ഖബർ സന്ദർശിക്കുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് അനുവാദം നൽകുകയുണ്ടായി. നിങ്ങൾ ഖബർ സന്ദർശിക്കുക, കാരണം അത് മരണത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാണ്” (മുസ്ലിം). ഉമ്മയുടെ മരണത്തിന് ശേഷം പ്രവാചകനെ സംരക്ഷിച്ചത് തിരുമേനിയുടെ പിതാവിൽ നിന്നും അന്തരമായി ലഭിച്ച ഉമ്മയുമാർ എന്ന അടിമസ്ത്രീയായിരുന്നു. അങ്ങിനെ തിരുമേനിയുടെ വല്ലുപ്പയായ അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് തിരുമേനിയെ ഏറ്റെടുക്കുകയുണ്ടായി. പ്രവാചകന് എട്ട് വയസ്സായ സന്ദർഭത്തിൽ പിതാമഹനായ അബ്ദുൽ മുത്തലിബും മരണപ്പെട്ടു. അബ്ദുൽ മുത്തലിബിന്റെ വസിയ്ക്കുന്നത് പ്രകാരം തിരുമേനിയെ എട്ടാപ്പയായ അബൂത്വാലിബ് ഏറ്റെടുത്തു. അബൂത്വാലിബ് തിരുമേനിയെ അങ്ങേയറ്റം സ്നേഹിക്കുകയും, സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രവാചകനായി നിയോഗിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനിയെ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുകയും, പ്രയാസങ്ങളിലും, ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും താങ്ങും തണലുമായി സഹായങ്ങളുടെ കരങ്ങളുമായി പ്രവാചകന് വേണ്ടി അവിശ്വാസത്തിലാണെങ്കിൽ പോലും അബൂത്വാലിബ് നിലകൊണ്ടു. അങ്ങിനെ അവിശ്വാസിയായിട്ടാണ് അബൂത്വാലിബ് മരണപ്പെടുന്നത്. പ്രവാചകൻ(ﷺ)നെ നിർലോഭമായി സഹായിച്ചതിനും, ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും സംരക്ഷിച്ചതിനും ഫലമായി അബൂത്വാലിബിന് പരലോകത്ത് ശിക്ഷയിൽ ഇളവ് ലഭിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് സ്വഹിഹായ ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)ക്ക് ജാഹിലിയ്ക്കത്തിന്റെ അഴുക്കിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ സംരക്ഷണം:

ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ തിരുമേനി(ﷺ)യെ അല്ലാഹു എല്ലാവിധ ചീത്ത പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും, ജാഹിലിയ്ക്ക കലഹലട്ടത്തിൽ നടമാടിയിരുന്ന മുഴുവൻ ശീർക്കിൽ നിന്നും അന്ധ വിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്നും, മുഴുവൻ ന്യൂനതകളിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുകയും, മുഴുവൻ സൽഗുണങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്തന്നെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് ‘അൽ അമീൻ’ വിശ്വസ്തൻ എന്നായിരുന്നു. ഖുറൈശികൾ കഅബ പുതുക്കി പണിയുവാൻ തിരുമാനിക്കുകയും, അവർ അത് പുതുക്കി പണിയുകയും ചെയ്തു. അവസാനം ഹജറുൽ അസ്വദ് വെക്കാൻ നേരത്ത് ഗോത്രങ്ങൾ തമ്മിൽ തർക്കമായി, ഓരോ ഗോത്രവും പറഞ്ഞത് ഞങ്ങൾ അത് സ്ഥാപിക്കാം, ഞങ്ങൾ, ഞങ്ങൾ എന്നാണ്. എന്നാൽ അവസാനം അവരിൽ തിരുമാനമുണ്ടായത് ആദ്യം അവരിലേക്ക് ആദ്യമായി കടന്ന് വരുന്നതാണോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനം നമുക്ക് അംഗീകരിക്കാം എന്നായിരുന്നു. അങ്ങിനെ അതാ അവരിലേക്ക് ആദ്യമായി കടന്ന്വന്നത് തിരുമേനി(ﷺ)യായിരുന്നു. അവർ സന്തോഷിച്ചു. വിശ്വസ്ഥതയിലും, പരിശുദ്ധിയിലും, സത്യസന്ധതയിലും അവരിൽ മികച്ച് നിന്നിരുന്ന തിരുമേനി(ﷺ)യെ കണ്ട്കൊണ്ട് അവർ വിളിച്ച് പറയുകയുണ്ടായി: ‘അൽ അമീൻ’ വന്നിരിക്കുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനം നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം. അവർ അത് തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ തിരുമേനി ഒരു വസ്ത്രം കൊണ്ട് വരുവാൻ പറയുകയും ആ വസ്ത്രത്തിൽ തന്റെ പരിശുദ്ധമായ കൈകൾ കൊണ്ട് ഹജറുൽ അസ്വദ് വെക്കുകയും വസ്ത്രത്തിന്റെ ഓരോ മുലയിലും ഓരോ ഗോത്രനായകന്മാരോട് പീടിക്കുവാൻ പറയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തെത്തിയപ്പോൾ തിരുമേനി(ﷺ) തന്റെ കൈകൾ കൊണ്ട് തന്നെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനത്ത്

വെക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് കണ്ട ഖുറൈശികൾക്ക് വളരെയധികം സന്തോഷമായി. യുദ്ധത്തിലേക്ക് വരെ നീളുമായിരുന്ന ഒരുകാര്യം വളരെ നിസ്സാരമായി പരിഹരിച്ചു തിരുമേനിയുടെ ബുദ്ധി വൈഭവം കണ്ട് അവർ അത്ഭുതപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവം നമുക്ക് ഇമാം അഹ്മദിന്റെ മുസ്നദിലും, ഹാഖിമിലും കാണാവുന്നതാണ്.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ വിവാഹം:

ഇരുപത്തിയഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ പ്രവാചകൻ(ﷺ) ഖദീജയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഖദീജയുടെ അടിമയോടൊപ്പം തിരുമേനി(ﷺ) ശാമിലേക്ക് കച്ചവടത്തിനായി ഖദീജയുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം അടിമയായ മൈസറയുടെ കൂടെ പോയി. അങ്ങിനെ മൈസറ തിരുമേനിയുടെ വിശ്വസ്ഥതയും, സൗമ്യമായ പെരുമാറ്റവും, സദ്ഗുണങ്ങളും ദർശിക്കുകയും, അത് തന്റെ ഉജ്ജ്വലനത്തിനായ ഖദീജയോട് വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ തിരുമേനി(ﷺ)യെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന് അവർക്ക് നാൽപ്പത് വയസ്സും, വിവാഹമോചിതയുമായിരുന്നു.

പ്രവാചകത്വത്തിന് ശേഷം മദീനയിലേക്കുള്ള തിരുമേനി(ﷺ)യുടെ ഹിജ്റയുടെ മൂന്ന് വർഷം മുമ്പ് മഹതിയായ ഖദീജാ(ﷺ) മരണപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഖദീജ മരിക്കുന്നത് വരെ തിരുമേനി(ﷺ) മറ്റൊരു വിവാഹവും കഴിച്ചിട്ടില്ല. ഖദീജയുടെ മരണത്തിന് ശേഷം തിരുമേനി(ﷺ) വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് ‘സംഠയുടെ മകൾ’ സാദയെയാണ്. അതിന് ശേഷം അബൂബക്കർ സിദ്ധിഖി(റ)ന്റെ പുത്രിയായ ആയിശാ(റ)വിനെ വിവാഹം കഴിക്കുകയുണ്ടായി. ആയിശായേതല്ലാതെ കനുകയായിട്ട് തിരുമേനി(ﷺ) മറ്റാരെയും വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടില്ല. അതിന് ശേഷം ഉമറുബ്നുൽ ഖത്താബി(റ)ന്റെ പുത്രിയായ ഹഫ്സ(റ)യെ വിവാഹം കഴിക്കുകയുണ്ടായി. പിന്നെ വിവാഹം കഴിച്ചത് ഹാരിമിന്റെ മകൻ ഖുസൈമയുടെ പുത്രിയായ സൈനബി(റ)നെയാണ്. പിന്നെ ഉമയ്യയുടെ പുത്രിയായ ഉമ്മു സലമയെന്ന അപരനാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഹിന്ദി(റ)നെയാണ്. അതിന് ശേഷം ജഹ്ഷിന്റെ മകൾ സൈനബി(റ)നെയാണ് തിരുമേനി(ﷺ) വിവാഹം കഴിച്ചത്. പിന്നെ ഹാരിമിന്റെ മകൾ ജുവൈരിയ(റ)യെ വിവാഹം കഴിച്ചു. പിന്നെ ഉമ്മുഹബീബയായ അബൂസുഹ്യാന്റെ മകൾ റംല(റ)യെ വിവാഹം ചെയ്തു. ഖൈബർ യുദ്ധവേളയിൽ ഉയെയ്യബ്നു അഹ്തബിന്റെ പുത്രിയായ സ്വഹീയ(റ)യെ വിവാഹം ചെയ്തു. പിന്നെ ഹാരിമിന്റെ പുത്രിയായ മൈമൂന(റ)യേയും വിവാഹം ചെയ്തു. ഇവരൊണ് തിരുമേനി(ﷺ) അവസാനമായി വിവാഹം ചെയ്തത്.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ സന്താനങ്ങൾ:

ഇബ്രാഹിം എന്ന കുട്ടി ഒഴിച്ച് മറ്റുള്ള മുഴുവൻ സന്താനങ്ങളും ഖദീജ(റ)യിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചത്. ഇബ്രാഹിം(റ) ജനിച്ചത് മുഖാഖിസ് രാജാവ് സമ്മാനിച്ച മാരിയത്തുൽ ഖിബ്തിയ്യ(റ) എന്ന അടിമ സ്ത്രീയിൽ നിന്നുമാണ് ജനിച്ചത്.

ആൺമക്കൾ: ഖാസിം(റ) കുറച്ച് ദിവസം മാത്രമേ ഖാസിം ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പ്രവാചകന് അബൂൽഖാസിം (ഖാസിമിന്റെ പിതാവ്) എന്ന അപരനാമമുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ അബ്ദുല്ലാഹ്(റ) ജനിക്കുകയുണ്ടായി. തുടർന്ന് മദീനയിൽ വെച്ച് ഇബ്രാഹിമും(റ) ജനിച്ചു. ഇബ്രാഹിം(റ) ഒരു വർഷവും പത്ത് മാസവുമാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്.

പെൺമക്കൾ: സൈനബ(റ)യാണ് തിരുമേനിയുടെ വലിയ പുത്രി. അവരെ അബൂൽ ആസ്ബ്നു റബീഅ:യാണ് വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നത്. റുഖിയ്യ(റ), അവരെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നത് ഉമ്മാനുബ്നു അഹ്മാൻ(റ) ആയിരു

ന്നു. ഫാതിമ(റ) അവരെ വിവാഹം കഴിച്ചത് അലിയ്യുബ്നു അബൂത്വാലിബുമായാണ്. ഫാതിമ(റ)യിൽ നിന്നാണ് സ്വർഗീയ യുവാക്കളുടെ നേതാക്കളായ ഹസൻ(റ), ഹുസൈൻ(റ) എന്നിവർ ജനിച്ചത്. ഉമ്മുകുൽസും(റ), റുഖിയ്യ(റ)യുടെ മരണത്തിന് ശേഷം ഉമ്മാനുബ്നു അഹ്മാൻ(റ) തന്നെയാണ് ഉമ്മു കുൽസുമി(റ)നെയും വിവാഹം കഴിച്ചത്.

പ്രവാചകത്വം:

തിരുമേനി(ﷺ)യുടെ നാൽപ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പ്രവാചകനായി നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. റമളാൻ പതിനേഴിന് ഹിറാ ഗുഹയിൽ വെച്ചാണ് ആദ്യമായി ജിബ്രിൽ(ﷺ) തിരുമേനിക്ക് ദിവ്യ സന്ദേശവുമായി വരുന്നത്. വഹ്യാൽ ലഭിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ മുഖം വിവർണമാവുകയും, നെറ്റിത്തടത്തിൽ വിയർപ്പ് പൊടിയുകയും, പ്രയാസമനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. തിരുമേനി(ﷺ)ക്ക് ആദ്യമായി വഹ്യാമായി വന്നപ്പോൾ മലക്ക് അദ്ദേഹത്തോട് വായിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എനിക്ക് വായിക്കാനറിയില്ലെന്ന് തിരുമേനി(ﷺ) ഉത്തരം പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ തിരുമേനി(ﷺ)യെ മലക്ക് പ്രയാസമനുഭവപ്പെടുമാറ് കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെട്ടു, നി വായിക്കുക, തിരുമേനി(ﷺ) പ്രത്യേകം നൽകിയത് എനിക്ക് വായിക്കാനറിയില്ലായെന്നാണ്. അങ്ങിനെ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. പിന്നെ മലക്ക് ജിബ്രിൽ(ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന് പടച്ച തമ്പുരാന്റെ ദിവ്യ സന്ദേശം നൽകുകയാണ്: “സൃഷ്ടിച്ചവനായ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ വായിക്കുക. മനുഷ്യനെ അവൻ ഭ്രൂണത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നി വായിക്കുക. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് പേനകൊണ്ട് പഠിപ്പിച്ചവനായ ഏറ്റവും വലിയ ഔദാര്യവാനാകുന്നു. മനുഷ്യന് അറിയാത്തത് അവൻ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” (അലഖ്: 1-5) ഇത് കേട്ട തിരുമേനി(ﷺ) പേടിച്ച് വിറച്ചുകൊണ്ട് എന്നെ പുതപ്പിച്ച് തറുവെന്ന് പറഞ്ഞ് കൊണ്ട് ഭാര്യ ഖദീജയ(റ)യുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടിപ്പോയി. ഉണ്ടായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം വിവരിച്ച് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഖദീജ(റ) അദ്ദേഹത്തിന് ധൈര്യം നൽകി കൊണ്ട് പറയുകയാണ്: “താങ്കൾ സന്തോഷിക്കുക, അല്ലാഹു താങ്കളെ ഒരിക്കലും നിന്ദിക്കുകയില്ല, താങ്കൾ കൂടുംബ ബന്ധം ചേർക്കുകയും, സത്യസന്ധത പുലർത്തുകയും, അവശരെ സഹായിക്കുകയും, പാവപ്പെട്ടവർക്ക് താങ്ങായി നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ താങ്കളെ അല്ലാഹു ഒരിക്കലും കൈവെടിയുകയില്ല”.

തുടർന്ന് വഹ്യാൽ നിലയ്ക്കുകയാണുണ്ടായത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചകാലം അങ്ങിനെ നീണ്ടുപോയി. പ്രവാചകൻ(ﷺ) വഹ്യാൽ ഇറങ്ങിയെങ്കിൽ എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുപോയി. പിന്നെ ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കുമിടയിൽ ഒരു മലക്കിനെ കാണുകയും താങ്കളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രവാചകനായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് കണ്ട തിരുമേനി പേടിച്ച് വിറച്ച് കൊണ്ട് എന്നെ പുതപ്പിച്ച് തരൂ... എന്നെ പുതപ്പിച്ച് തരൂ... എന്ന് പറഞ്ഞ് ഭാര്യ ഖദീജ(റ)യുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടിപ്പോയി. അപ്പോൾ അല്ലാഹു വീണ്ടും വഹ്യാൽ ഇറക്കുകയാണ്: “ഹേ, പുതച്ചു മുടിയവനെ, എഴുന്നേറ്റു (ജനങ്ങളെ) താക്കിതു ചെയ്യുക. നിന്റെ രക്ഷിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും, നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ശുദ്ധിയാക്കുകയും ചെയ്യുക” (മുദ്രഫ്ഫിർ:1-4) ഈ ആയത്തിലൂടെ അല്ലാഹു പ്രവാചകനോട് എഴുന്നേറ്റ് ജനങ്ങളെ സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പ്രവാചകൻ(ﷺ) എഴുന്നേൽക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. തന്നിൽ ഏൽപ്പിച്ച ഉത്തരവാദിത്വം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ തന്നെ തിരുമാനിക്കുകയായിരുന്നു. അങ്ങിനെ കുട്ടികളിലും, വലിയവരിലും, സ്വതന്ത്രരിലും, അടിമകളിലും, പുരുഷന്മാരിലും, സ്ത്രീ

കളിലും, കുറുത്തവരിലും, വെളുത്തവരിലും പ്രബോധനം നടത്തി. ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തും വിജയവും, നേട്ടവും ലഭിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഓരോ ഗോത്രങ്ങളിലുമുള്ളവർ ഈ പ്രബോധനത്തിന് ഉത്തരം നൽകുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഓരോ വ്യക്തികൾ പ്രകാശത്തിലേക്കും, പ്രമാണങ്ങളിലേക്കും പ്രവേശിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ മക്കയിലുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വസികൾ വിശ്വാസികളെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. അല്ലാഹു പ്രവാചകനെ അവരിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചു. അവരിൽ തന്നെ സിമാനവും, പ്രതാപനവും, അംഗീകാരവുമുണ്ടായിരുന്ന തിരുമേനിയുടെ എളുപ്പമായ അബൂത്വാലിബിന്റെ സംരക്ഷണം അല്ലാഹു പ്രവാചകന് നൽകുകയുണ്ടായി. ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ)വിൽ നിന്ന് “നി നിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളെ താക്കിത് നൽകുക” എന്ന ആയത്തിനങ്ങിയപ്പോൾ പ്രവാചകൻ(ﷺ) സഹാ മലയുടെ മുകളിൽ കയറികൊണ്ട് ബനുഹിഹർ, ബനുഅഭിയ്യ് തുടങ്ങിയ അറബി ഗോത്രങ്ങളെ വിളിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെ അവർ മുഴുവനും അവിടെ ഒരുമിച്ച് കൂടി. അതിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവർ അവിടെ എന്താണ് നടക്കുന്നത് എന്നറിയുവാനായി ദൂതന്മാരെ അയക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ അബൂലഹബ്ബും, ഖുറൈശികളും വന്നു. അങ്ങിനെ അവിടെ ഒരുമിച്ച് കൂടിയവരോട് തിരുമേനി(ﷺ) ചോദിക്കുകയാണ്. “ഈ മലയ്ക്കപ്പുറത്തെ താഴ്വരയിൽ ഒരു കുതിരപ്പട്ടാളം നിങ്ങളെ ആക്രമിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായി വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ? അവർ ഒരേ സ്വരത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി: അതെ, ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കും. കാരണം നി ഇന്ന് വരെ ഞങ്ങളോട് സത്യമല്ലാതെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ തിരുമേനി തുടരുകയാണ്: ‘എന്നാൽ തീർച്ചയായിട്ടും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഠിന ശിക്ഷയെ തൊട്ട് താക്കിത് നൽകുവാൻ വന്നവനാണ്.’” അപ്പോൾ അബൂലഹബ് പറയുകയാണ്: ‘നിനക്ക് എല്ലാ ദിവസവും നാശമുണ്ടാവട്ടെ, ഇതിനാണോ ഞങ്ങളെ നി ഒരമിച്ച് കൂട്ടിയത്’ അപ്പോഴാണ് അല്ലാഹു താഴെ വരുന്ന ആയത്തിനടിയത്: “അബൂലഹബിന്റെ ഇരുകരങ്ങളും നശിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ നാശമടയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ധനമോ അവൻ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതോ അവന്നു ഉപകാരപ്പെട്ടില്ല.” (ബുഖാരി)

ഉപദ്രവങ്ങളിൽ തിരുമേനി(ﷺ)യുടെ ക്ഷമ:

പ്രബോധനവുമായി മുന്നോട്ട് പോയപ്പോൾ പ്രവാചകൻ(ﷺ) സ്വന്തം സമുദായത്തിൽ നിന്ന് സഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഉപദ്രവങ്ങൾ നേരിടേണ്ടി വന്നു. ആ സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലം കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷമയവലംബിക്കുകയാണ് തിരുമേനി(ﷺ) ചെയ്തത്. തന്നിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്ക് നേരെയുള്ള പീഡനം കഠിനമായപ്പോൾ തന്റെ അനുയായികളോട് അബ്സിനിയയിലേക്ക് പാലയനം ചെയ്യുവാൻ തിരുമേനി(ﷺ) കൽപിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ അവർ അബ്സിനിയയിലേക്ക് ഹിജ്റ ചെയ്തി.

ഇബ്നുഇസ്ഹാഖ് പറയുകയാണ്: അബൂത്വാലിബ് മരണപ്പെട്ടപ്പോൾ ഖുറൈശികൾ തിരുമേനി(ﷺ)യെ വളരെയധികം ഉപദ്രവിക്കുകയുണ്ടായി. അത് തിരുമേനി തന്നെ പറയുകയാണ്: “അല്ലയോ എളുപ്പ, താങ്കളുടെ വിധേയം ഇത്ര പെട്ടെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ?” (അബൂനുഹൈം) അതായത് അബൂത്വാലിബ് മരിച്ചപ്പോൾ ഖുറൈശികൾ പ്രവാചകനെ വളരെയധികം ഉപദ്രവിക്കുകയുണ്ടായി എന്നർത്ഥം. അബ്ദുല്ലാഇബ്നു മസ്ഊദിൽ നിന്ന്: “പ്രവാചകൻ(ﷺ) തിരുമേനി കഅബയുടെ അടുത്ത് നമസ്കരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് അബൂജഹ്ലും കുട്ടുകാരും അവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്. അവരിൽ പെട്ട ചിലർ മറ്റു ചിലരോട് പറയുകയുണ്ടായി: ആരാണ് ഇന്ന വ്യക്തിയുടെ അടുത്ത് പോയി ഒട്ടുകത്തിന്റെ ചിത്ത കൂടൽമാല കൊണ്ട് വന്ന് മുഹമ്മദ് സുജൂദിൽ ഹോകുമ്പോൾ പിറടിയിൽ ഇടുക? അങ്ങിനെ അവരിൽ ദൗ

ർഭാഗ്യവന്മാരിൽ ചിലർ അവിടെപ്പോയി അത് കൊണ്ട് വന്നു. അങ്ങിനെ പ്രവാചകൻ(ﷺ) എപ്പോഴാണ് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവർ നോക്കി കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങിനെ പ്രവാചകൻ സുജൂദിൽപോയ ഉടനെ പ്രവാചകന്റെ രണ്ട്ചുമലിന്റെയും മുതുകിന്റെയും ഇടയിൽ ഇടുകയും ചെയ്തു. അബ്ദുല്ലാഇബ്നു മസ്ഊദ് പറയുകയാണ്: എനിക്ക് ഒന്നിനും സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. സാധിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനത് അപ്പോൾ തന്നെ എടുത്ത് മാറ്റിയിരുന്നു. അങ്ങിനെ അവർ പരസ്പരം കളിയാക്കി ചിരിക്കുകയും, അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും രസിക്കുകയും ചെയ്ത് കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രവാചകൻ സുജൂദിൽ തന്നെ കിടക്കുകയാണ്. തിരുമേനിക്ക് തല ഉയർത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെ മകൾ ഫാതിമ(ﷺ) വന്നുകൊണ്ടാണ് അത് എടുത്ത് മാറ്റിയത്. പിന്നെ പ്രവാചകൻ(ﷺ) തന്റെ തല ഉയർത്തുകയും അവർക്കെതിരിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്: അല്ലാഹുവേ നി ഖുറൈശികളെ നശിപ്പിക്കേണമേ. മൂന്ന് പ്രാവശ്യം അത് ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ പ്രവാചകൻ(ﷺ) പ്രാർത്ഥിച്ചത് അവർ കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കുന്ന സ്മലമാണല്ലോ മക്ക. അത് കൊണ്ട് തന്നെ അവർക്ക് വളരെയധികം മന:പ്രയാസമുണ്ടായി. പിന്നീട് പ്രവാചകൻ തുടരുകയാണ്: അല്ലാഹുവേ, അബൂജഹ്ൽ, ഉത്ബബ്നു റബീഅ: ടൈബബ്നു റബീഅ:, വലീദ്ബ്നു ഉത്ബ, ഉമയ്യബ്നു ഖലഫ്, ഉഖബബ്നു അബ്മിജുതുത്ത് എന്നിവരെ നീ നശിപ്പിക്കേണമേ! ഏഴാമത്തെ വ്യക്തിയേയും പ്രവാചകൻ എണ്ണി പറയുകയുണ്ടായി. അതാരാണെന്ന് ഞാൻ മറന്ന് പോയി. അല്ലാഹു തന്നെയാണ് സത്യം! പ്രവാചകൻ(ﷺ) എണ്ണിപ്പറഞ്ഞ മുഴുവൻ പേരെയും എനിക്ക് ബദർ യുദ്ധവേളയിൽ ബദറിലെ പൊട്ടക്കിണറിൽ കാണാൻ സാധിക്കുകയുണ്ടായി” (ബുഖാരി, മുസ്ലിം)

ഉർവ്വതബ്നു സുബൈർ(ﷺ) പറയുകയാണ്: മുസ്ലിംകൾ പ്രവാചകനെ ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നതിന്റെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ അബ്ദുല്ലാഇബ്നു അംറനോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി, അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ഉഖബ്ബ് തബ്നു അബ്മുജുതുത്ത് ഒരിക്കൽ നമസ്കരിച്ച് കൊണ്ടിരുന്ന പ്രവാചകനരികിൽ വന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തട്ടം തിരുമേനിയുടെ കഴുത്തിൽ ഇട്ട് കൊണ്ട് വലിച്ചു മുറുകുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അബൂബക്കർ(ﷺ) അവിടേക്ക് വന്നുകൊണ്ട് പറയുകയാണ് “എന്റെ രക്ഷിതാവ് അല്ലാഹുവെന്നെന്ന് പറഞ്ഞതിനാണോ ഈ മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ കൊല്ലുന്നത്, അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്നും വ്യക്തമായ തെളിവും കൊണ്ടു വന്നിരിക്കെ” (ബുഖാരി)

പ്രവാചകൻ(ﷺ)ക്ക് തന്റെ സമൂഹത്തോടുള്ള കാര്യം:

ഖദീജ(ﷺ)യുടെയും, അബൂത്വാലിബിന്റെയും മരണത്തിന് ശേഷം പ്രവാചകൻ(ﷺ) നേരെയുള്ള ശത്രുക്കളുടെ ഉപദ്രവങ്ങൾ അധികരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അവർ അതികഠിനമായി തന്നെ ഉപദ്രവിക്കാനാരംഭിച്ചു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ തന്റെ ബന്ധുക്കളുള്ള ത്വാഇഫിലേക്ക് അൽപം ആശ്വാസത്തിനും, പ്രബോധനത്തിനുമായി തിരുമേനി പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മഖീഫ് ഗോത്രത്തെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. പ്രതിക്ഷക്ക് വിപരീതമായിട്ടാണ് കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളിയത്. അവർ അദ്ദേഹത്തെ കഠിനമായി തന്നെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. തിരുമേനിയെ പരിഹസിക്കുകയും, ആട്ടിയോടിക്കുകയും, കല്ലെറിയുകയും ചെയ്തു. തിരുമേനിയുടെ കാലിൽ നിന്നും രക്തം വാർന്നൊഴുകുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ മക്കയിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങുവാൻ പ്രവാചകൻ(ﷺ) നിർബ്ബന്ധിതനായി. ഈ കാര്യം തിരുമേനി(ﷺ) തന്നെ പറയുന്നത് ഇമാം ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും ഉദ്ദരിക്കുന്നത് നാം ശ്രദ്ധിക്കുക:

“വളരെയധികം ദുഃഖത്തോടെ ഞാൻ അവിടെ നിന്നും പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി, സങ്കടം കാരണത്താൽ എനിക്ക് മനസിക വിഷമമുണ്ടായി, അങ്ങിനെ മക്കയോടുത്ത ഖർനൂസആലിബ് എന്ന് പറയുന്ന സ്മലത്തെത്തിയപ്പോൾ

ഞാൻ എന്റെ തലയുയർത്തി നോക്കി, അപ്പോഴതാ മേഘങ്ങൾഎനിക്ക് തണൽ വിരിച്ചിരിക്കുന്നു, അങ്ങിനെ ഞാൻ മേൽപോട്ട് നോക്കി, അതാ ജിബ്ബിൽ എന്നെ വിളിക്കുന്നു, തുടർന്ന് പറയുകയാണ്: താങ്കളോട് നിന്റെ സമൂഹം പറഞ്ഞത് തീർച്ചയായും അല്ലാഹു കേട്ടിരിക്കുന്നു, താങ്കൾക്ക് അവർ ഉത്തരം നൽകിയില്ല. അതുകൊണ്ട് താങ്കൾ പറയുന്ന ശിക്ഷ അവരിലേക്ക് ഇറക്കുവാനായി അല്ലാഹു താങ്കളിലേക്ക് പർവ്വതങ്ങളുടെ മലക്കുകളെ അയച്ചിരിക്കുന്നു, അപ്പോഴതാ പർവ്വതങ്ങളുടെ മലക്ക് വിളിക്കുകയും സലാം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എനിട്ട് പറഞ്ഞു: അല്ലയോ മുഹമ്മദ്, താങ്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് കൽപിക്കുക, താങ്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അഖ്ശബൈനിയുടെ (മക്കയിലെ രണ്ട് പർവ്വതങ്ങൾ) അപ്പുറത്തേക്ക് ഇവരെ നശിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അതാ കാര്യത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറയുന്നത്, വേണ്ട, ഒരു പക്ഷേ അവരുടെ മുതുകുകളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും, അവനിൽ യാതൊന്നിനെയും പങ്ക്ചേർക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചേക്കാം, അതാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്” (ബുഖാരി)

പ്രവാചകൻ(ﷺ) അതെയെന്ന് പറയേണ്ട താമസം, അവിടെ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിറങ്ങും, ഉറപ്പാണ്, പക്ഷേ കാര്യത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ തന്റെ സമൂഹത്തോട് വളരെയധികം കാര്യം കാണിക്കുന്നവനാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്റെ ആ അവസ്ഥയിൽ പോലും കാര്യത്തിന്റെ ഉദാത്ത മാതൃകയാണ് പ്രവാചകൻ കാഴ്ചവെച്ചത്.

പ്രവാചകൻ(ﷺ) ഒരോ ഹജ്ജിന്റെയും, മറ്റും സിസനുകളിൽ വന്നുകൊണ്ട് ഓരോ ഗോത്രങ്ങളെയും സമീപിച്ച് പറയും: “ആരുണ്ട് എനിക്ക് അഭയം നൽകുവാൻ, ആരുണ്ട് എന്നെ സഹായിക്കുവാൻ, കാരണം ഖുറൈശികൾ എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ വചനങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ നിന്നും തടയുന്നു!”

അങ്ങിനെ ഒരു ഹജ്ജ് വേളയിൽ മക്കയിലെ അഖബയുടെ അടുത്ത് വച്ച് ആറ് വ്യക്തികളെ കാണുകയും, അവരെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ ആ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് കൊണ്ട് മുസ്ലിംകളോടുകൂടിയും ചെയ്തു. മുസ്ലിമുകളായ ആറുപേർ മദീനയിലേക്ക് മടങ്ങുകയും, അവരുടെ സമൂഹത്തെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ അവരിൽ ഇസ്ലാം വ്യാപിച്ചു. അങ്ങിനെയാണ് രഹസ്യമായി ഒന്നാം അഖബാഉടമ്പടിയിൽ, രണ്ടാം അഖബാ ഉടമ്പടിയും ഉണ്ടായത്. അങ്ങിനെ തിരുമേനിയുടെ കൽപന പ്രകാരം മദീനയിലേക്ക് ഓരോ ചെറിയ, ചെറിയ സംഘങ്ങളായി വിശ്വാസികൾ ഹിജ്റ പോവുകയും ചെയ്തു.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ മദീനയിലേക്കുള്ള ഹിജ്റ:

അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പ്രവാചകൻ(ﷺ)യും, കുട്ടുകാരൻ അബൂബക്കറും മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ പുറപ്പെടുകയാണ്, അവർ ഫാർഗുഹയുടെ നേരെയെന്ന് പോയത്. അവിടെ മൂന്ന് ദിവസം തങ്ങി. എന്നാൽ മുഹമ്മദിനെയും, കുട്ടുകാരനെയും പിടിക്കുവാനായി ഖുറൈശികൾ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലേക്കും ആളുകളെ നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, ഖുറൈശികൾക്ക് അവരെ കണ്ടെത്താനായില്ല. അങ്ങിനെ അവിടെ നിന്നും മദീനയിലേക്ക് തിരിക്കുകയും, മദീനക്കാർ അവരെ ഹാർദ്ദവമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ തിരുമേനിയുടെ പള്ളിയും, വീടും നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രവാചകൻ(ﷺ) നയിച്ച യുദ്ധങ്ങൾ:

ഇബ്നുഅബ്ബാസ്(ﷺ)വിൽ നിന്ന്: തിരുമേനി(ﷺ) മക്കയിൽ നിന്ന് മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അബൂബക്കർ(ﷺ) പറഞ്ഞു: ‘അവർ അവരുടെ പ്രവാചകനെ പുറത്താക്കി, അവർ നശിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്ന

താണ്, അപ്പോൾ അല്ലാഹു ഈ ആയത്തിറക്കുകയാണ്: “യുദ്ധത്തിനറിയാകുന്നവർക്ക്, അവർ മർദ്ദിതരായതിനാൽ (തിരിച്ചടിക്കാൻ) അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അവരെ സഹായിക്കാൻ കഴിവുള്ളവൻ തന്നെയാകുന്നു” (ഹജ്ജ്: 39) യുദ്ധത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ ആദ്യമായി ഇറങ്ങിയ ആയത്ത് ഇതാണ്. തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് പ്രബോധന മാർഗത്തിൽ ഇരുപത്തേഴ് യുദ്ധങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുകയും, അതിൽ ബദർ, ഉഹ്ദ്, മുറൈസിഫ്, ഖന്ദഖ്, ഖുറൈഖ, ഖൈബർ, ഫത്ഹ് മക്ക, ഉനൈൻ, ത്വാഇഫ് എന്നീ ഒൻപത് യുദ്ധങ്ങളിൽ തിരുമേനി നേരിട്ട് പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ അൻപത്താറ് യുദ്ധ സംഘങ്ങളെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ ഹജ്ജും ഉറയും:

മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ വന്നതിന് ശേഷം തിരുമേനി(ﷺ) ഒരു ഹജ്ജല്ലാതെ ചെയ്തിട്ടില്ല. അത് വിടവാങ്ങൽ ഹജ്ജാകുന്നു. അതുപോലെ നാല് ഉറയും ചെയ്തു. അവയെല്ലാം ദുൽഖഅദയിലായിരുന്നു, ഒരു ഉറ തന്റെ ഹജ്ജിന്റെ കൂടെയുമായിരുന്നു.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ രൂപം:

തിരുമേനി(ﷺ) നീളം കുടിവരോ, കുറിയവരോ അല്ല, ഒത്ത നീളമുള്ളവരായിരുന്നു. ചുക്പ്പ് കലർന്ന വെളുപ്പ് നിറമായിരുന്നു, ഇരുണ്ട കറുപ്പ് നിറമുള്ള കൃഷ്ണമണികളുള്ള കണ്ണായിരുന്നു പ്രവാചകൻ(ﷺ)ന്റെ, നെഞ്ചിന്റെയും, വയറിന്റെയും മധ്യഭാഗത്ത് മാത്രം രോമങ്ങളുള്ളവരായിരുന്നു തിരുമേനി.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ:

തിരുമേനി(ﷺ) ജനങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഔദാര്യവാനായിരുന്നു, പെരുമാറ്റത്തിലും, സംസാരത്തിലും സൗമ്യനും, സത്യസന്ധനും, കുടുംബത്തോടും, മറ്റുള്ളവരോടും വളരെ മാനുഷമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി വിശുദ്ധഖുർആൻ പറയുന്നു: “തിർച്ചയായും നീ മഹത്തായ സ്വഭാവത്തിലാകുന്നു” (ഖലം:4). തിരുമേനി ജനങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ധൈര്യശാലിയും, മണവാട്ടിയേക്കാൾ ലജ്ജയുള്ളവരുമായിരുന്നു. സമ്മാനം സ്വീകരിക്കുകയും, നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സകാത്ത് സ്വീകരിക്കുകയോ, അതിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. സ്വന്തത്തിന് വേണ്ടി ഒരിക്കലും കോപിച്ചിരുന്നില്ല, എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി കോപിച്ചിരുന്നു. തനിക്ക് ലഭിക്കുന്നത് ഭക്ഷിക്കുകയും, തനിക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന യാതൊന്നും നിരസിക്കുകയും ചെയ്തില്ലായിരുന്നു. പ്രവാചകൻ(ﷺ) ചാരിയിരുന്ന ഭക്ഷിക്കാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. തിരുമേനിയുടെ വീട്ടിൽ പലപ്പോഴും മൂന്ന് മാസം വരെ അടുപ്പിൽ തീ പൂട്ടിയിരുന്നില്ല, കാരണം അത്രക്കും ദാരിദ്ര്യമായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന്റെ വീട്ടിൽ. തിരുമേനി(ﷺ) പാവപ്പെട്ടവരോടൊപ്പവും, സാധുക്കളോടൊപ്പവും ഇരിക്കുകയും രോഗികളെ സന്ദർശിക്കുകയും, മയ്യിത്തിന്റെ കൂടെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു.

തിരുമേനി(ﷺ) തമാശ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ സത്യമല്ലാതെ പറയാറില്ല. ചിരിക്കാറുണ്ട് എന്നാൽ പൊട്ടി ചിരിക്കാറില്ല, തന്റെ കുടുംബത്തെ ജോലിയിൽ സഹായിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. തിർമിദി ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസിൽ നമുക്ക് കാണാം: ആയിശാ(റ) പറയുന്നു: പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമർ തന്റെ വീട്ടുകാരോട് ഉത്തമമായി പെരുമാറുന്നവരാണ്, ഞാൻ എന്റെ വീട്ടുകാരോട് ഉത്തമമായി പെരുമാറുന്നവനാകുന്നു” (തിർമിദി). അനസ്ബ്നുമാലിക്(ﷺ) പറയുന്നു: ഞാൻ പ്രവാചകൻ(ﷺ) പത്ത് വർഷം സേവനം ചെയ്തു, ഒരിക്കൽ പോലും

എന്നോട് നീ എന്താണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്? നീ എന്താണ് അപകാരം ചെയ്യാത്തത്? എന്ത് കൊണ്ട് ചെയ്യുന്നില്ല? എന്ത് പറഞ്ഞിട്ടില്ല!!

തിരുമേനി സഹജരോട് വളരെ അനുകമ്പയുള്ളവരായിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് തന്നിലൂടെ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട അമാനുഷിക ദൃഷ്ടി ടാനങ്ങൾ പ്രവാചകൻ കാണിച്ച് കൊടുത്തു, ചന്ദ്രൻ പിളർക്കപ്പെട്ടു, വിരലുകൾക്കിടയിൽ നിന്ന് വെള്ളം ഒഴുകുകയുണ്ടായി, ഈത്തപ്പന തടി തിരുമേനിയോട് തേങ്ങി കരയുകയുണ്ടായി, ഒട്ടകം തിരുമേനി യോട് ആവലാതിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു അറിയിച്ചത് പ്രകാരം തിരുമേനി പഠിപ്പിച്ച അദ്ധ്യക്ഷകാര്യങ്ങൾ അതുപോലെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ ശ്രേഷ്ഠകൾ:

ജാബിർ(رضي الله عنه) പറയുന്നു: റസൂലുല്ലാഹ്(ﷺ) പറയുന്നു: “എനിക്ക് അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു, എനിക്ക് മുമ്പ് അതാർക്കും നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എനിക്ക് ശത്രുക്കൾക്കുമിടയിൽ ഒരു മാസത്തെ വഴിദൂരമാണെങ്കിലും ശത്രുക്കൾക്ക് ഭയം നൽകി അല്ലാഹു എന്നെ സഹായിച്ചു, ഭൂമിയെനിക്ക് പള്ളിയും ശുദ്ധീകരിക്കുവാനുള്ള വസ്തുവുമാക്കി തന്നു, അതുകൊണ്ട് തന്നെ എന്റെ സമുദായത്തിൽ ആർക്കെങ്കിലും നമസ്കാരത്തിന്റെ സമയമായാൽ അവൻ നമസ്കരിക്കട്ടെ, യുദ്ധാനന്തര സമ്പത്ത് എനിക്ക് അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കി, എനിക്ക് മുമ്പ് ആർക്കുമത് അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിയില്ല. ശഹാദത്തിനുള്ള അധികാരവും നൽകി, ഓരോ പ്രവാചകന്മാരും അവരവരുടെ സമുദായത്തിലേക്കാണ് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്, എന്നാൽ എന്നെ മുഴുവൻ ജനങ്ങളിലേക്കുമാണ് നിയോഗിച്ചത്” (ബുഖാരി)

അനസ്(رضي الله عنه)വിൽ നിന്ന്: പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറയുന്നു: “അവസാന നാളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അനുതായികളുള്ള പ്രവാചകൻ ഞാനായിരിക്കും, സ്വർഗ വാതിൽ ആദ്യമായി മുട്ടുന്നതും ഞാനായിരിക്കും” (മുസ്ലിം).

അബൂഹുറൈറ(رضي الله عنه)വിൽ നിന്ന്: പ്രവാചകൻ(ﷺ) പറയുന്നു: “അവസാന നാളിൽ ആദം സന്തതികളുടെ നേതാവ് ഞാനായിരിക്കും, ഖബറിൽ നിന്ന് ആദ്യമായി ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവനും ഞാനായിരിക്കും, ആദ്യമായി ശുപാർശ പറയുന്നവനും, ആദ്യമായി ശുപാർശ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നവനും ഞാനായിരിക്കും” (മുസ്ലിം)

പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ ആരാധനകളും, ജീവിതവും:

ആയിശ(رضي الله عنها) പറയുന്നു: പ്രവാചകൻ(ﷺ) കാലിന് പ്രയാസമുണ്ടാവട്ടെ എന്ന് വരെ രാത്രിയിൽ നിന്ന് നമസ്കരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു” (ബുഖാരി) ആയിശ(رضي الله عنها) തന്നെ പറയുന്നത് കാണുക: “പ്രവാചകൻ ഉറങ്ങാനുള്ള കിടക്ക പനനാര് നിറച്ച ഉറക്കിട്ടു തോൽ കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ചതായിരുന്നു” (അഹ്മദ്). ഇബ്നു ഉമർ(رضي الله عنه) പറയുന്നു: “പ്രവാചകന് ഒരു ദിവസം വിശപ്പടക്കുവാൻ പേട് കാരക പോലും ലഭിച്ചിരുന്നില്ല”. ജീവിച്ചിരുന്നവരുടെയും, മരിച്ചവരുടെയും നേതാവായ പ്രവാചകൻ(ﷺ) ഇഹലോകത്ത് നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെത്തോർത്ത വേവലാതിപ്പെട്ടില്ല. തിരുമേനിയുടെ ആദർശത്തിലേക്ക് സന്മാർഗം നൽകിയ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു സ്തുതികളിലൊന്നും. പ്രവാചകനെ അനുസരിക്കുവാനും, പിൻപറ്റുവാനും അല്ലാഹു താഹിഖ് നൽകുമാറാവട്ടെ, ആമീൻ.

പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ:

□ ഇസ്രാഇം, മിഅ്റാജ്: ഹിജ്റ പോകുന്നതിന്റെ മുമ്പ് വർഷം മൂന്നുവാണ് ഇത് നടന്നത്, ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് അഞ്ച് നേരത്തെ നമസ്കാരം നിർണ്ണയമാക്കിയത്.

- ഹിജ്റ ഒന്നാം വർഷം: മദീനാ പള്ളി നിർമ്മാണം.
- രണ്ടാം വർഷം: ബദർ യുദ്ധം. മുസ്ലിങ്ങളെ ഉന്നതരാക്കുകയും, സത്യനിഷേധികൾക്കെതിരിൽ സഹായം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.
- മൂന്നാം വർഷം: ഉഹുദ് യുദ്ധം, പ്രവാചകന്റെ കൽപനകളെ അവഗണിക്കുകയും, സൈന്യങ്ങളിൽ ചിലർ ഗനിമത്ത് മുതൽ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി മുസ്ലിങ്ങൾക്ക് പരാജയം നേരിടേണ്ടി വന്നു.
- നാലാം വർഷം: ബനൂനളീർ യുദ്ധം, മുസ്ലിങ്ങൾക്കിടയിലും, ബനൂനളീർ ഗോത്രത്തിനുമിടയിലുണ്ടായിരുന്ന കരാർ ബനൂനളീർ ഗോത്രം ലംഘിച്ചതിന്റെ ഫലമായി തിരുമേനി(ﷺ) ജൂതന്മാരെ അവിടെ നിന്നും പുറത്താക്കി.
- അഞ്ചാം വർഷം: ബനൂമുസ്തലഖ്, അഹ്സാബ്, ബനൂ ഖുറൈഖ എന്നീ യുദ്ധങ്ങൾ.
- ആറാം വർഷം: ഹുദൈബിയ സന്ധി. ഈ വർഷമാണ് മദ്യം പരിപൂർണ്ണമായി നിരോധിക്കപ്പെട്ടത്.
- ഏഴാം വർഷം: ബൈബർ യുദ്ധം. ഈ വർഷമാണ് പ്രവാചകനും, സ്വഹാബികളും മക്കയിൽ പോയി ഉറവിടുവിച്ചത്. ഈ വർഷത്തിൽ തന്നെയാണ് തിരുമേനി ഹുയയിന്റെ മകൾ സ്വഹീയ(رضي الله عنها)യെ വിവാഹം കഴിച്ചത്.
- എട്ടാം വർഷം: മുസ്ലിങ്ങൾക്കിടയിലും, റോമാക്കാർക്കിടയിലും നടന്ന യുദ്ധം: യുദ്ധം. മക്കാ വിജയം. മഖീഫ്, ഹവാസിൻ എന്നീ ഗോത്രങ്ങൾക്കെതിരിൽ ഹുനൈൻ യുദ്ധം നടന്നതും ഈ വർഷമാണ്.
- ഒൻപതാം വർഷം: തിരുമേനി(ﷺ)യുടെ അവസാന യുദ്ധമായ തബൂക് യുദ്ധം. ഈ വർഷം തിരുമേനിയുടെ അടുത്തേക്ക് അനേകം സംഘങ്ങൾ വരുകയും കൂട്ടം കൂട്ടമായി ജനങ്ങൾ മുസ്ലിങ്ങളാവുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഈ വർഷത്തിന് സംഘങ്ങളുടെ വർഷം എന്ന് പേര് വരുകയും ചെയ്തു.
- പത്താം വർഷം: തിരുമേനി(ﷺ)യുടെ വിടവാങ്ങൽ ഹജ്ജ്. ഈ വർഷം തിരുമേനിയുടെ കൂടെ നൂറായിരമാളുകൾ ഹജ്ജ് ചെയ്യുകയുണ്ടായി.
- പതിനൊന്നാം വർഷം: പ്രവാചകൻ(ﷺ)യുടെ മരണം. അത് റബീഉൽ അവ്വൽ മാസം തികളാഴ്ചയാണ്, എന്നാൽ തിയ്യതിയുടെ കാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. തിരുമേനിക്കുന്ന് അറുപത്തിമൂന്ന് വയസ്സായിരുന്നു. നാൽപ്പത് വയസ്സ് പ്രവാചകത്വത്തിന് മുമ്പും, പതിമൂന്ന് വർഷം മക്കയിലും, പത്ത് വർഷം മദീനയിലുമായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാന്തിയും സമാധാനവും എപ്പോഴും വർഷിക്കുമാറാവട്ടെ.

അവലംബ കൃതികൾ:

- 1- تَهذِيبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَاتِ لِلنَّوَوِيِّ
- 2- التَّبَصُّرَةُ وَالْحَدَائِقُ لِابْنِ الْحَوْزِيِّ
- 3- زَادُ الْمَعَادِ لِابْنِ الْقَيْمِ
- 4- السِّيْرَةُ النَّبَوِيَّةُ لِلذَّهَبِيِّ
- 5- جَوَامِعُ السِّيْرَةِ النَّبَوِيَّةِ لِابْنِ حَزْمٍ
- 6- الْفُصُولُ فِي سِيْرَةِ الرَّسُولِ لِابْنِ كَثِيرٍ
- 7- صَحِيْحُ السِّيْرَةِ النَّبَوِيَّةِ لِإِبْرَاهِيْمِ الْعَلِيِّ

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالجبيل

قسم الجاليات المسلمة

മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) യെ അറിയുക

സത്യാനാക്കിയസ്:
മദാറുൽവതൻ: റിയാദ്

വിവർത്തനം:
സയ്യിദ് സഅ്ഫർ സ്വാദീഖ്
ജുബൈൽ ദഅ്വ സെന്റർ

أَعْرِفْ نَبِيَّكَ

المعاد:

القسم العلمي بمدار الوطن - الرياض

ترجمة:
سيد سعفەر صادق